

Educació en la llibertat:

PREMIS I CÀSTIGS

EDUCACIÓ EN LA LLIBERTAT

La possibilitat de raonament és el que fa que l'home sigui superior als altres sers creats, però el que de debò dóna valor als seus actes és la llibertat, és a dir, el poder elegir lliurement.

Perquè sapiguem usar amb criteri d'aquesta llibertat convé que se'ns eduqui.

Ara bé, si no deixem que el nen comenci aviat a elegir, no ho farà tampoc de gran. Té d'anar aprenent a triar allò que és bo i no solament el que els educadors volem.

Hem de tenir molt en compte que l'important és que els infants siguin responsables i hem de saber que no pot haver-hi responsabilitat sense llibertat.

La manca de llibertat, priva també de l'iniciativa, i parem-nos a pensar el que és una persona sense iniciativa.

Després d'aquests pensaments podríem arribar a pensar que tenim de deixar que el nen faci bon us del seu criteri i que l'elecció que farà sempre serà bona. No ens enganyem, el nen no és un angelet sinó que el tenim d'anar canalitzant perquè sàpiga fer bon us de la llibertat.

Per això els educadors ens valem dels premis i càstigs.

EL CASTIG

En principi el càstig augmenta l'autoritat però disminueix la llibertat. Perquè sigui útil necessita:

- Buscar el millorament del nen, no la venjança de l'educador.
- El nen ha de tenir consciència de culpabilitat.
- El càstig ha de ser proporcionat a la falta.
- Ha de ser posat immediatament després de la falta. (A vegades haurem d'esperar que el nen estigui assossegat).
- Una vegada posat, té de ser oblidat. ¡No s'hi val a fer retrets!
- Ha d'actuar més sobre la voluntat i els desitjos que sobre el cos.
- No pot ser mai denigrant.
- Té d'anar enfocat a evitar la falta que l'ha motivat.

Pensem que els nens més mal educats són els que no han rebut càstigs quan els mereixien o bé que els han rebut sense merèixer-los.

LES BUFETADES

En principi hi tenim d'estar en contra, però pensem que no sols hi ha faltes que les justifiquen sinó que inclús les exigeixen (un insult als pares, una acció feta expressament per fer mal, etc.).

És totalment contraproduent posar un càstig i després no fer-lo complir, i encara és pitjor anunciar-lo abans que es cometi la falta i després no fer-lo complir.

Podem assegurar que abans de posar un càstig hem de meditar-lo, triar-lo amb benignitat i després aplicar-lo inflexiblement.

Un nen, si puja amb una educació i en un ambient adequat, no necessita gairebé mai del càstig, serà quasi sempre suficient renyar-lo o fer-li una reflexió.

L'ESTÍMUL

Si hem dit que el nen necessita del càstig perquè no és un «angelet», direm també que no és un «demoniet» i que, per tant, li farà falta moltes vegades l'estímul.

És quasi necessari l'estímul quan el nen es corregeix d'un defecte que té.

L'estímul té tres graus:

- a) Reconeixement de l'acció que han fet.
- b) Elogi de l'acte.
- c) Premiar-lo.

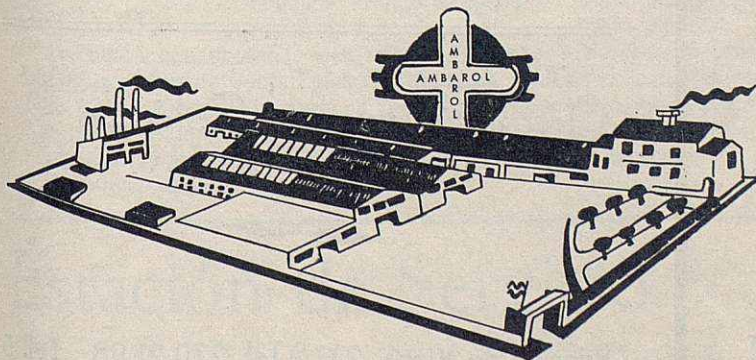
Podem assenyalar com a millors els dos primers, doncs el premi té més aviat un contingut material. Tal com s'usa generalment passa a ser un càstig doncs la promesa d'un premi pot substituir l'amenaça d'un càstig.

S'ha de donar d'una forma inesperada, perquè si dius «si fas això jo et donaré allò», no és res més que una transacció comercial.

No se'n pot abusar. Si serveix perquè el nen s'exhibeixi davant dels altres nens, no servirà per res més que per a desvetllar-li la vanitat.

I acabo dient: educar no és donar, tampoc és limitar o encadenar. Educar és facilitar un conjunt d'influències que ajuden a formar-se.

Jaume Valls

Pintura moderna

Rótulos

Papeles pintados

Drogueria **MARTI**

Exclusivista de **INDUSTRIAS AMBAROL**

Venta de pinturas y artículos de limpieza

La Sagrera

Tel. 88

Sta. Eulalia de Ronsana